

Nu aveam vreme de joacă,
Nici vreme să stau degeaba
Sau să fac ceva să-mi placă.
Trebuia să termin treaba...

Să car munții
De zăpadă,
Să-i fac să nu se mai vadă.

Azi mama ne-a spus, ieşind
Dimineaţa din ogradă:
— Tare-aş vrea ca cineva
Să iasă la dat zăpadă.
Cineva... Da, CINEVA!
Cineva, dar nu oricine.
Şi-a găsit doi Cinevaşi:
Sor'mea, Sally, şi cu mine.

Așa că...
Lucrăm de zor.
Suntem learcă amândoi.
Când, deodată, cine-apare?
COTOI CU PĂLĂRIOI!

Zice Sally: — Aoleu!
Nu-l lua-n seamă pe Cotoi.
E-o pacoste pentru noi
Cotoi cu pălărioii.
Face numai pocinoage,
Nu-l lăsa să vină-ncoace,
Chiar de-ar fi ca să te roage,
Că pe urmă nu-ți dă pace.

— Pacoste? a răs cotoiul,
Da' ce-s eu? Fiară de pradă?
Intru pân' la voi în casă,
Că sătul sunt de zăpadă.
Voi vedeți-vă de treabă,
Rămâneți la datorie.
Eu intru puțin în casă
Și-o să fac ce-mi place mie.

Și chiar a intrat în casă!
Eu știam de ce-i în stare.
Am pornit-o după el,
Alergând în goana mare.